Bukkeblad - Menyanthes trifoliata

Bukkeblad - Menyanthes trifoliata

Plante:

Flerårig, 15-30 cm høy. Jordstengelen er tykk og krypende, festet i bakken eller flytende i vann. Stengelen ender i en oppadstigende blomster- og bladbærende stilk. Bladene er samlet ved stengelens grunn, grove og saftige med slire nederst, og lang, tykk stilk. Bladplaten er trekoplet med omvendt eggformede avsnitt. Femtallig blomst med traktformet, hvit krone, skjegghåret innvendig og lyserød utvendig. Rund og eggformet kapsel som sprekker opp i to halvdeler. Smaker svært bittert.

Bruk:

Folia Trifolii fibrini (syn. Folia Menyanthis): bukkeblad. Drogen er luktfri og har en bitter smak. Bladene skjæres sammen med en kort del av skaftet når blomstringen inntreffer. Tørkes ved 40-50ºC. Drogen må ikke presses sammen. Bukkeblad er i Norge klassifisert som handelsvare.

Virkning:

Bittermiddel, appetittvekkende, galledrivende, krampeløsende, avførende, urindrivende, øker blodets koaguleringsevne, blodrensende, styrkende, betennelseshemmende, bakteriehemmende, sopphemmende og parasitthemmende.

Hjelper mot:

Dårlig appetitt, dårlig fordøyelse, gjæring i tarmen, leversykdommer, halsbrann, kvalme, feber, uregelmessig menstruasjon, forkjølelse, influensa, tørr hoste, eksem, revmatisme, gikt, leddbetennelse, ødem og skabb.

Generelt:

Bukkeblad ble meget tidlig tatt i bruk i folkemedisinen. Planten er sterkt bitter, og te som lages av bladene styrker appetitten, øker utskillelsen av fordøyelsesvæsker og fremmer næringsopptaket. Den fremskynder tømming av magesekken og motvirker gjæring i tarmene.

eblad er relativt nært beslektet med gulsøte, og inneholder lignende bitterglykosider som denne mer kjente bitterdrogen. Bukkeblad har en bitterfaktor på 1:1500, noe som er langt svakere enn det vi finner hos både gulsøte og tusengylden. Til

© Viten.org

forskjell fra gulsøte, inneholder bukkeblad også ulike garvestoffer og flavonoider i tillegg til bitterglykosidene. Den er derfor ikke en ”ren bitterdroge”, og må brukes med forsiktighet for å unngå irritasjoner i magetarmkanalen. Derfor anvendes bukkeblad vanligvis i blanding med andre medisinplanter. Alt i alt har planten langt mindre betydning, og er mindre brukt, enn gulsøte og tusengylden som et fordøyelsesbefordrende middel.

Bukkebladte lages av bladene, og i tillegg til å brukes mot appetittløshet og fordøyelsesproblemer, har den funnet anvendelse mot plager som tørr hoste, feber, migrene, gikt, leddgikt, revmatisme og muskelsvakhet i forbindelse med kronisk tretthetssyndrom. Utvortes er den blitt brukt mot utslett, betennelser, skabb og ødemer. Ellers er bukkeblad blitt regnet som et blodrensende og allment styrkende middel.

Et kjerringråd er å bruke te av bukkeblad mot kvalme og omgangssyke. 2 teskjeer tørkede bukkeblad trekkes i en kopp kokende vann i 10-15 minutter før teen siles. Ta 1 spiseskje i ny og ne, og kvalmen gir seg. Etter råd fra Gunda Ramstad i Rennebu, kan man også drikke bukkebladte når man kjenner at en forkjølelse eller influensa er på gang.

Andre navn:

- Rutaceae - Rutefamilien (citrusfamilien)Menyanthaceae - Bukkebladfamilien
- Latin: Menyanthes trifoliata
- Engelsk: Buckbean
- Norsk: Bukkeblad
- Svensk: Vattenklöver
- Dansk: Bukkeblad
- Tysk: Bitterklee
- Fransk: Trefle des marais

© Viten.org